

законів, намагаючись керувати поведінкою поліціантів, то поліціанти почувають себе скривдженими із-за динамічної і невизначеної природи своєї роботи. Це призводить до того, що поліціанти віддаляють себе від відомчої відповідальності в спробі розвивати самозахист. Зовнішні зміни в суспільстві також впливають на корупцію в правоохоронних органах. Корупція відображає область можливостей. Починаючи з вимог у кишенькових злочинів і закінчуючи залученням до торгівлі наркотиками, існують можливості принесення вигоди собі самому. Можливості для корупції зростають, коли є великий перелік повноважень на власний розсуд, наданих поліціанту. Зміни, які є частиною суспільства, впливають на правоохорону, яка потім у свою чергу, впливає на підготовку, котру повинні отримати поліціанти. Ці різні зміни приведуть до поліпшення поліцейської діяльності, яка потім зможе краще служити суспільству. І, на кінець, підготовка поліціантів визнає потребу в програмах, які забезпечують поліціантів життєвими сценаріями. До успішної учбової програми входять чотири елементи: вивчення дій в контексті, включення головних тем до всього учбового плану, моделювання сценаріїв і ретельне їх обговорення після впровадження. На додаток, навчання етики має спонукати поліціантів ставити собі три питання, коли вони стикаються з етичною дилемою. Чи незаконно це? Чи антиполітично це? Чи це проти мого особистого морального кодексу? До того ж, краща освіта і підготовка поліціантів призводить до більш позитивного ставлення їх до своєї роботи. Чим більш освіченим є поліціант взагалі, тим вище рівень рішення проблеми, вища оцінка культурної різноманітності, більше умінь в роботі і встановленні стосунків з суспільством. У поліціантів, які більш освічені, також більш етичні прийняття рішень і менша корупція. Ретельніша підготовка і успішне навчання призводить до підвищення престижу і зростання поваги до правоохоронців, що, в свою чергу, може зменшити корупцію.

Науковий консультант Шишка О.Р.

УДК 343.9:343.35(430)

Коляда О.С.

Харківський національний університет внутрішніх справ

Проблеми правоохоронних органів у боротьбі з корупцією

Останнім часом зусилля, спрямовані на боротьбу з корупцією, зросли, але ці заходи все ще схожі на «боротьбу проти вітряних млинів».

Діяльність правоохоронних органів ускладнює відсутність свідомості неправомірності діяння та труднощі отримання інформації. У кримінальному законодавстві Німеччини немає складу злочину «Корупція». Злочини, що підпадають під визначення «Корупція», передбачені Кримінальним кодексом під термінами «Підкуп виборців», «Підкуп депутатів», «Прийняття пропозиції, обіцянки або одержання службовою особою неправомірної вигоди» або «Підкуп та хабарництво у бізнесі».

Кримінальне провадження у багатьох випадках припиняється або закінчується штрафом. Крім того, існують п'ятирічні строки давності для дій з максимальним покаранням у вигляді п'яти років позбавлення волі. Першим у світі антикорупційним договором вважається Конвенція ООН проти корупції (UNCAC). Вона була прийнята у 2003 році і включає умови найму державних службовців, переслідування корупції, поведження з корупційними доходами та заклик до незалежної судової влади. До липня 2017 року 182 країни, в тому числі Європейський Союз, ратифікували Конвенцію ООН (Німеччина лише в листопаді 2014 року).

Щоб запобігти хабарництву у державному управлінні, багато муніципалітетів у ФРН прийняли антикорупційні концепції та закони. Але у всіх законах про боротьбу з хабарництвом існує дилема: корупція є контрольним злочином. Правоохоронні органи можуть розслідувати лише те, що вони контролюють. Те, що не вважається протиправним діянням, не підозрюється в корупції. А якщо немає підозри, то й не підлягає контролю.

Щоб боротися з корупцією, правоохоронні органи покладаються на інформаторів, оскільки цей злочин є таємним діянням, про який знають лише особи, що задіяні в цьому, та люди, що знаходяться в безпосередній близькості від них. Інформатор часто йде на особистий ризик. Він може бути покараний за порушення обов'язку збереження таємниці виробництва і часто повинен бути готовим до втрати місця роботи, тому багато людей не наважуються повідомляти про корупцію. Є також технічні системи, що дозволяють анонімно повідомляти про корупцію. Наприклад, Управління кримінальної поліції землі Нижня Саксонія створило на своєму веб-сайті систему сповіщення, яка може використовуватися для анонімних повідомлень.

Борці з корупцією покладаються на пояснення та усвідомлення: в свідомості громадськості має вкоренитися, що корупція - це не порушення, яке не сприймається всерйоз, а злочинна поведінка, яка завдає шкоди громадськості.

Науковий консультант Сорокіна Г.М.